

Nazdravimo naši dragi Sloveniji

**Nagovor veleposlanika prof. dr. Janeza Žgajnarja ob dnevu
Državnosti 25. junija 1998 na uradnem sprejemu na rezidenci
veleposlanika, kamor so bili povabljeni predstavniki slovenskih
izseljenskih organizacij in skupnosti.**

Spoštovani in dragi rojaki, dragi gostje!
Prisrčno pozdravljeni na tleh slovenske
države ob njenem 7. rojstnem dnevu!

Prav gotovo je to dan, ko lahko s
ponosom rečemo, da je naša mlada slo-
venska država v teh sedmih letih svojega
obstoja dosegla več, kot smo mogli
pričakovati: mednarodno priznanje, spre-
jem v Združene narode in mnoge pomem-
bne mednarodne organizacije, postala je
pridružena članica Evropske Skupnosti,
postala je ena od šestih kandidatk za pol-
nopravno članstvo EZ, je resna kandidatka
za sprejem v NATO. Postala je prepoznava-
ven subjekt v Evropi in v svetu, postala je
članica Varnostnega sveta Organizacije
združenih narodov, ko je za njeno izvolitev
glasovalo 130 držav od 170, kar je brez
dvoma izreden dosežek šest let stare drža-
ve z dvomilijonsko populacijo.

Slovenija ima danes diplomatske stike
s 140 državami po vseh kontinentih, diplo-
matska predstavništva v 42 državah, ki jo
kljub mnogim težavam spodobno predsta-
vljajo na vseh področjih njenega delovanja.
Mislim, da lahko rečem, da tudi pred-
stavništvo v Argentini solidno in predano
opravlja svoje delo na vseh področjih, za
katera je zadolženo. Zato svojim sodelav-
kam in sodelavcem izražam vse priznanje.

Slovenijo pa predstavljamo tudi vsi slo-
venski rojaki in državljani širom po svetu:
poslovni ljudje, znanstveniki, umetniki,
kulturniki, študentje, športniki, izseljenci,
trgovci, turisti in vsi, ki nastopamo kjerko-
li z njenim imenom in v njenem imenu.

Zavedamo, da ste za ugled Slovencev in
Slovenije v svetu zelo veliko naredili prav
izseljenci, to velja tudi za Argentino, za kar
smo vam še posebej hvaležni.

Slovenija je danes uspešna država na
področju mednarodne politike, gospodarstva,
kulture, znanosti, športa, upoštevana v
katoliški Cerkvi in še na mnogih področjih
mednarodnih aktivnosti.

V zunanji politiki se je uveljavila s
svojimi zreli in kvalitetnimi pogledi na
več področjih, posebno je cenjeno sloven-
sko mnenje v zvezi z balkansko krizo.
Slovenija razmere dobro pozna in ima jasna
stališča do problemov na Balkanu.
Rečemo lahko, da se ji je uspelo izmakniti
vpletenosti v konflikt, ki mu še ni videti
konca.

Slovenija uspešna tudi na področju
gospodarstva. V letu 1997 je imela za 8,4
milijarde dolarjev izvoza blaga, za 13% več
kot leto poprej. Dve tretjini izvoza gre v
Evropsko Unijo. Slovenija ima BDP 9.470\$
na prebivalca, 7,1% nezaposlenost in 8-9%
letno inflacijo, sorazmerno dobro socialno
stanje in zlasti solidno zdravstveno varstvo
ter kvalitetno šolstvo.

Kot veste, je v Sloveniji zelo razvito
kulturno in umetniško življenje in visok
nivo znanosti. Na vseh imenovanih po-
dročjih je zelo povezana s svetom in ima
intenzivno mednarodno sodelovanje in ve-
lik ugled.

Odnosi med Slovenijo in Argentino so

zelo dobri, se pa iz dneva v dan še pogla-
bljajo: Poleg odličnih političnih odnosov je
podpisanih kar nekaj meddržavnih spora-
zumov: o gospodarskem sodelovanju, o
znanstveno tehnološkem sodelovanju, o
kulturnem sodelovanju, sedaj pa skušamo
dati tem sporazumom vsebino in konkre-
tne stike: v letošnjem letu pričakujemo še
obisk in predstavitev slovenskega gospo-
darstva v Argentini, zasedanje mešanih
komisij za znanstveno tehnološko sodelo-
vanje, o kulturni izmenjavi, predvideno je
pobratenje pristaniških mest Rosaria in
Kopra, odpira se sodelovanje s celo vrsto
podjetij, kjer Slovenija lahko ponudi svoje
izdelke visoke tehnološke vrednosti. Pri
tem pričakujemo, da se boste v ta gibanja
intenzivno vključili tudi slovenski podjet-
niki, znanstveniki, umetniki in kulturniki,
ki živite v Argentini.

Slovenija po svojih močeh podpira svo-
je rojake po svetu, tako tudi v Argentini.
Želimo še okrepiti vezi zlasti med mladimi
in na vse podpreti vaša plemenita prizade-
vanja za ohranitev slovenstva tu pod Juž-
nim križem.

Seveda pa ima Slovenija, podobno kot
druge ali večina podobnih držav tudi celo
vrsto resnih problemov in težav, pred kate-
rimi si ne smemo zatiskati oči:

-Prav gotovo je eno bistvenih vprašanj,
kako zavarovati svoje nacionalne interese
v razmerah globalizacije in bodoče vključi-
tve v EZ. Za to potrebujemo jasno vizijo,
močno podprto s sodelovanjem vseh, ki
lahko kaj tehtnega prispevajo k argumen-
taciji naših stališč. Mnogi se sprašujejo če
se tega dovolj zavedamo in ali smo pripra-
vljeni sodelovati.

-Kako doseči pomiritev in narodno
spravo ob tako različnih gledanjih in
stališčih na preteklost;

-Poznamo strankarske boje, vprašanje
pa je ali dovolj razumemo, kaj je država in
kaj vse smo dolžni za njo storiti;

-nimamo izkušenj demokratičnega ži-
vljenja, zato tako težko prenašamo vse,
kar je drugačno;

-pred nami je resen problem izumiranja
slovenskega naroda itn.

Od uspešnosti teh in še mnogih drugih
vprašanj bo odvisna naša bodočnost.

K reševanju teh vprašanj smo vsi pokli-
cani. Vsi, ki čutimo slovensko, smo dolžni
prispevati svoj delež. Tudi rojaki po svetu.
Podprimo ta čudež na sončni strani Alp!

Želimo pa si čim več zdravih in kons-
truktivnih vezi med vami in matično domo-
vino, pa tudi med različnimi skupinami
med vami samimi.

Ob tem vam je slovensko veleposla-
ništvo vedno na voljo po svojih najboljših
močeh. Z vsemi vami želimo imeti odprte,
prijateljske odnose in odkrito diskusijo o
vseh aktualnih vprašanjih, saj pravijo, da
so resnični prijatelji le tisti, pred katerimi
lahko na glas mislimo.

Vabim vas, da v tem duhu nazdravimo
naši dragi Sloveniji in tudi drug drugemu.
Bog vas živi!

Bog in Slovenija

**Pozdravni nagovor predsednika ZS Marjana Lobode
na prireditvi ZS ob prazniku državnosti v Slovenski hiši
v soboto, 27. junija. Podrobnejše poročilo o kvalitetni
prireditvi bomo objavili v naslednji številki.**

Danes veseli praznujemo rojstni dan
samostojne slovenske države! Ko se je
pred sedmimi leti izpolnila stoletna želja
tolikih slovenskih rodoljubov, smo tudi
Slovenci v Argentini navdušeno pozdravili
ta zgodovinski dogodek. V nepozabnem
spominu nam je še množični shod na trgu
pred spomenikom generalu San Martinu,
sprevod po Floridi in slovesna maša in
zahvalna pesem v katedrali.

Rodila se je samostojna slovenska
država. Slovenci v Argentini smo v tem
videli žlahten sad tolikih naših naporov in
dela v tej smeri. Idejo samostojne in svo-
bodne Slovenije smo prinesli s seboj kot
oporoko naših hrabrih domobrancev, ki so
za njeno svobodo darovali svoja življenja.
Iz njihove žrtve smo vsa ta leta črpali moči
za vztrajanje v zvestobi slovenstvu, in oni
so nam tudi danes in bodo tudi našim
potomcem neusahljivi vir ljubezni do slo-
venske domovine.

Danes bomo podelili PRIZNANJA ZE-
DINJENE SLOVENIJE ZA LETO 1998 trem
zaslužnim članom naše skupnosti. Dva du-
hovnika in kulturni delavec simbolično
predstavljajo stotine in stotine graditeljev
naše zdomske skupnosti. Veseli smo jih in
ponosni smo nanje.

Pri sv. maši smo pomolili za večni
pokoj vseh, ki so delali, trpeli in umrli za

srečo in svobodo slovenskega naroda. Dol-
ga je že vrsta v večnosti tistih, katere smo
poznali, skupaj z njimi delali po naših
domovih, šolah in organizacijah. Prav dan-
es leži na mrtvaškem odru starosta naših
javnih delavcev Rudolf Smersu, častni član
Društva Zedinjena Slovenija in prejemnik
Priznanja Zedinjene Slovenije za leto 1995
Človek, ki se je vse svoje dolgo in bogato
življenje razdal za svoj narod. Še nekaj
let nazaj, dokler mu je zdravje dopuščalo,
smo ga videvali povsod, kjer se je kaj
delalo za dobro naše organizirane skup-
nosti. On in njemu podobni so ustvarili to,
kar danes imenujemo argentinski slovenski
čudež. Prosim, da bi zgleđ naših pokojnih
v nas obudil novega ognja, da bomo tako
kot oni goreli v ljubezni do svojega rodu in
do svoje domovine.

Težave, s katerimi se sooča mlada slo-
venska država, naj nas ne naredijo
malodušne! Spomnimo se, da smo v mno-
go težjih časih kot so danes, upali proti
upanju in trdno verovali v zmago resnice
in pravice. Zaupajmo, da božji mlini melje-
jo sicer počasi a drobno. Kot pravi pesnik:

*Ko gledam naše zemlje rast,
bridkosti njene, njeno čast,
se v spev mi plete iz solza
pozdrav najlepši ta:
Bog in Slovenija!*

Stranke in dokumenta o spravi

Do dveh spravnih dokumentov, to je
deklaracije o protipravnem delovanju ko-
munističnega totalitarnega režima in izjave
o narodni spravi, sta se 29. junija opredelila
izvršilni odbor Drnovškove Liberalne de-
mokracije Slovenije in predsedstvo Združe-
ne liste socialnih demokratov, potomke
partije. V LDS so oba dokumenta z nekate-
rimi pripombami podprli, predsedstvo
ZLDS pa ju je zavrnilo kot podlago za
odločanje v državnem zboru.

Dokončno odločitev do obeh dokumen-
tov bo Združena lista sprejela v četrtek
popoldne. Izvršilni odbor Slovenskih kr-

ščanskih demokratov se bo do dokumen-
tov opredelil v torek, koalicijska Slovenska
ljudska stranka pa predvidoma sredi tedna.

Minuli teden se je do omenjenih doku-
mentov opredelil kongres koalicijske De-
mokratične stranke upokojencev Slovenije
(DeSUS), ki je oba dokumenta zavrnil, v
nasprotju z njim pa ju je podprlo predse-
stvo Socialdemokratske stranke Slovenije
(SDS) ob sicer nekaterih vsebinskih pri-
pombah. Slovenska nacionalna stranka
(SNS), ki se delovnih sestankov vseskozi ni
udeleževala, t.i. spravnega dokumenta prav
tako zavrača.

Umrli je Rudolf Smersu

V soboto, 27. junija, je v visoki starosti
93 let umrl ena od najbolj markantnih
osebnosti slovenske politične emigracije
Rudolf Smersu.

Pokojni se je že v kraljevini Jugoslaviji
udejstvoval v Slovenski ljudski stranki, ki
jo je kot poslanec zastopal v Beogradu.
Ukvarjal se je predvsem z delavskimi zade-
vami. Med revolucijo je bil poveljnik Slo-

venske zaveze, ilegalne protiokupacijske
organizacije.

V emigraciji je izkazal svoje organizato-
rične sposobnosti, pozneje je bil dolgoletni
in zadnji predsednik Slovenskega narodne-
ga odbora.

Podrobno poročilo o delu pokojnika in
pogrebu ter nekaj spominov nanj bomo
objavili v naslednji številki našega lista.

STRAN 2:

Drobnič — trd oreh

Zgodilo se je v Sloveniji...

JUTRANJIK JE NEHAL IZHAJATI

V torek, 30. junija je izšla zadnja številka Jutranjika, ki ga vodi Danilo Slivnik. Ne vemo točno razlogov za to, a verjetno ni dosegel dovolj bralcev in se ni mogel uveljaviti v pogojih tržne konkurence oziroma oglaševanja. Razumljivo je, da novi gospodarski mogotci, ki so izšli iz prejšnjega režima, dnevnika niso podpirali z oglasi.

STOLETNIČE PRIHODA AVTOMOBILA V SLOVENIJO

Mestno županstvo in slovenski Mercedes-Benz sta 26. junija v sodelovanju z avtomobilskim muzejem korporacije iz Stuttgarta pred Moderno galerijo pripravila slovesnost, posvečeno stoletnici prihoda prvega avtomobila na slovenska tla; dogodek je popestril prihod klasičnih mercedes-benzov na ploščad pred galerijo, od Benzovega veloja, s kakršnim se je leta 1889 v Ljubljano z Dunaja pripeljal baron Codelli,

SEMINAR ZA SLOVENSKE UČITELJE IZ PORABJA

V organizaciji ministrstva za šolstvo in šport poteka na Bledu te dni seminar slovenskega jezika in kulture 1998 za slovenske učitelje iz Porabja na Madžarskem.

Seminar poteka na podlagi sporazuma oz. delovnega programa o sodelovanju na področju kulture, izobraževanja in znanosti med Slovenijo in Madžarsko. Na tej tradicionalni obliki izobraževanja udeleženci dopolnjujejo in nadgrajujejo vsebine prejšnjih seminarjev s posebnimi poudarki na

slovenskem jeziku in kulturi. Letošnja vsebina seminarja je razširjena na področje slovenske glasbene ustvarjalnosti in poznavanja slovenske nacionalne zgodovine.

SEJA KOMISIJE SLOVENSKE ŠKOFOVSKE KONFERENCE

Na četrti seji komisije Slovenske škofovske konference (SSK) za ureditev odnosov z državo 24. junija so obravnavali gradivo z naslovom **Soglasje komisije vlade za rešitev odprtih vprašanj RKC**, ki ga je poslal urad za verske skupnosti pri vladi. Omenjeno gradivo so primerjali z načeli, o katerih je bilo med obema komisijama že predhodno doseženo soglasje. Sejo, ki je potekala v prostorih tajništva Slovenske škofovske konference, je vodil predsednik komisije dr. Anton Stres.

POSVET O SINODI SLOVENSKEM

V samostanu v Stični je 25. junija potekalo celodnevno posvetovanje o Sinodi Cerkve na Slovenskem. Posveta so se udeležili vsi slovenski škofje in člani tajništva sinode. Na posvetu so skupaj pregledali dosedanje delo v zvezi z delovnim gradivom o sinodi in naredili načrt za nadaljnje priprave na prvo zasedanje. Na tajništvo sinode pa prihaja vedno več pisnih odmevov na delovno gradivo tako od cerkvenih ustanov kot od posameznih vernikov. Na posvetu so sklenili, da bodo tudi v prihodnje sproti in izčrpno obveščali javnost o vsem, kar se bo dogajalo v zvezi s sinodo in njenim ciljem: *Izberi življenje!*

Drobnič — trd oreh

VLADA PRIPRAVILA ODGOVOR

Slovenska vlada je 24. junija sprejela odgovor na poslansko pobudo v zvezi z izjavami generalnega državnega tožilca Antona Drobniča, kjer sicer zavrača njegove ideje, podzela pa ne bo nobene akcije proti njemu.

Vlada v odgovoru poudarja, da „ima Anton Drobnič tako kot vsak državljan RS v skladu z določili 39. člena ustave RS zagotovljeno svobodo izražanja misli, govora in javnega nastopanja, tiska in drugih oblik javnega obveščanja in izražanja. Slovenska vlada pa meni, da izjave ne sodijo v današnje čase, saj so zaradi njih lahko prizadeti številni Slovenci, ki dan upora proti okupatorju praznujejo ne le kot državni, ampak tudi kot svoj praznik. Poleg tega pa se mora Drobnič zavedati, da opravlja zelo pomembno funkcijo in mora zato še bolj paziti na korektnost svojega izražanja. Zato slovenska vlada ocenjuje, da so te izjave Drobniča v celoti neprimerne, ne glede na to kje in kako so bile izrečene.“

O pobudi poslanca Zmaga Jelinciča za razrešitev Drobniča pa je vlada ocenila, da bi se s predlogom za razrešitev razprave v slovenskem političnem prostoru le še zaostri. Zato vlada tega predloga ne bo podala. Pri tej svoji odločitvi pa je vlada

upoštevala dejstvo, da se bo Drobniču letos jeseni iztekel osemletni mandat ter da postopek razrešitve do takrat verjetno sploh ne bi bil dokončan.

BORCI PA SO TOŽILI DROBNIČA

Zveza borcev NOB Maribor je na okrožnem državnem tožilstvu v Kopru vložila kazensko ovadbo zoper generalnega državnega tožilca Antona Drobniča zaradi storitve treh kaznivih dejanj, in sicer sramotitve Republike Slovenije in sramotitve slovenskega naroda ter zbujanja narodnega razdora in nestrpnosti. Višek žalitev zanje predstavlja Drobničeva izjava, češ da so bili za njih partizani navadni kriminalci. Nekateri so predlagali, da bi zaradi te izjave zoper generalnega javnega tožilca borci začeli vlagati tudi zasebne tožbe zaradi razžalitve.

JUTRANJIK KOMENTIRA

Vinko Vasle, Jutranjik
(16. jun.)

Minimalno soglasje, ki so ga parlamentarne stranke strnile v spravno deklaracijo in izjavo, je očitno prehuda ideološka in partijska preizkušnja tudi za Boruta Pahorja. Sporočil je, da bo potrebna vezana trgovina: vi meni obsodbo Drobniča, jaz vam spravo. Drobnič je seveda samo priročen izgovor, da se preprečijo nekatera dejanja, ki ne bi bila v korist utrjevanja oblasti tistih, ki so nekoč že sestopali. Drobnič je tako rekoč postal talec tistih, ki želijo za vsako ceno preprečiti izvedbo denacionalizacije, ki so torej nasproti zakonitosti in pravni državi postavili novo revolucionarno pravo. Tega pa je v dveh pismih v praksi najbolje uresničil predsednik države.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerič

Znano je, da so razna premirja v politiki le teoretična. To velja tudi za sedanje stanje v peronizmu in v opoziciji. Vladna stranka je sklenila, da ne bo spopadov med menemisti in duhaldisti, vsaj do konvencije stranke; a vsak dan prisostvujemo novim spopadom. Opozicija se je enako odločila za mir; a nenehno zaznamo, kako skušajo drug drugega prehiteti, ko gre za razne candidature. Po tej poti se bo nadaljevalo domače politično življenje.

KDO JE NA KONJU

Ni še jasno, kakšne bodo zunanje okoliščine predsedniške bitke v peronizmu. A v notranjem položaju je možno dojeti dejstvo, da predsednik visoko prekaša guvernerja v tej igri. Od zadnjih parlamentarnih volitev, ko je bil Duhalde poražen v lastni provinci, je njegova usoda kaj žalostno začrtana. Težko se je otrešiti vtisa, da si dejansko ni opomogel od udarca.

Znotraj stranke je njegov poraz sprožil neke vrste „begunstvo“ v menemizmu. Že zadnjič smo omenili dvoje možnih „uskokov“: kordobski De la Sota in buenosaireski Antonio Cafiero. Oba sta sicer bila v njegovem taboru bolj iz nasprotstva do Menema kot zaradi simpatij do guvernerja, vendar sta kot vplivni osebnosti dvigala prestiž Duhaldejeve kandidature.

Cafiero sicer sedaj trdi, da so ga izigrali s povabilom na kordobsko zborovanje, ne da bi mu prej povedali, da se gre za predsedniškovo volilno zborovanje. A če je še pred meseci trdil da ima Menem več možnosti postati angleški monarh kot ponovni argentinski predsednik, sedaj tega ne trdi več.

De la Sota pa zavzema drugačno stališče. Trdi, da se vodovje v peronizmu steka v strujo Menemove kandidature in da on sam nima vzroka, da bi šel proti toku. Za predsednikom „se bodo uvrstili tako Ferraro kot Kirschner“ omenja oba skrajna primera jujujskega in santakruškega guvernerja. In končno zagotavlja da „se bo Duhalde tudi pridružil Menemovemu projektu“.

A guverner doslej ne kaže nobenega veselja do tega. Zadnjič smo sicer omenili varianto, da bi Duhalde kandidiral za podpredsednika. On vztrajno trdi, da Menem nima nikalih možnosti in da bo končno on sam peronistični kandidat. Vendar celo v njegovem glavnem štrabu priznavajo, da je Menem na konju in od tam riše smer in strategijo peronizma.

Ta teden se je znova povrnila polemika okoli plebiscita. Duhalde se je odločno izrekel proti. Tudi Reutemann, njegov možni podpredsedniški tovariš, bivši guverner in sedanji senator za provinco Santa Fe, se je izrekel proti tej možnosti. A dodal je še prepričanje, da bi bil Menem na tem plebiscitu verjetno poražen.

V vrstah opozicije tudi obstaja to prepričanje. Še več, tako v radikalnih krogih kot v vrstah solidarne fronte trdijo, da so proti izvedbi plebiscita zato, ker so prepričani glede predsednikovega poraza in jih skrbi, kako bi sploh mogel voditi državo, ko bi mu večina zaprla pot do nove kandidature. Izražajo bojazen, da bi se mu pripetilo nekaj takega kot Alfonsinu, ko je moral še pred koncem mandata zapustiti oblast.

Medtem pa se nadaljuje sodna ofenziva za Menemovo tretjo kandidature. Z redkimi izjemami sodniki drug za drugim zavračajo to možnost. Te dni je federalni sodnik iz Parana, Anibal Maria Rios tudi zavrgel prošnjo z jasnim odlokom, da bi bilo „absurdno proglasiti ustavo za neustavno“. A vlado to dejstvo kaj malo skrbi. Hoče le, da bi vsa zadeva čim prej prišla v roke Vrhovnega sodišča, kjer bi pet vdanih članov odprlo predsedniku zaželeno pot.

Zanimivo je, da je pokazala anketa, izve-

dena med visokimi podjetniki, da je 70 odstotkov teh ljudi proti ponovni predsedniškovi kandidaturi, a večina smatra, da ga bo Vrhovno sodišče končno potrdilo in mu dalo možnost tretje predsedniške dobe.

RAZNI STOLČKI

V opoziciji življenje teče po vzporednih tirnicah. Tudi tu je bisivena skrb predsedniška kandidatura. In čeprav so pred kratkim tudi sklenili premirje, se napadi med radikalom De la Rúa in frentistko Fernandez Meijide nadaljujejo. Te dni je gospa Graciela izrazila, da je samo ona lahko premagala peronizem. Iz radikalnega tabora so ji odgovorili, da kdo drugi kot De la Rúa že od leta 1973 nenehno v svojem okraju zmagaue nad peronisti, kar je tudi res. V prestolnici doslej De la Rúa osebno ni izgubil nobene bitke proti peronizmu. Edini kratek ko ni dosegel senatorskega mesta je bilo zaradi povezave med liberalci in peronisti, ki so proti vsem navadam in tradiciji izigrali njegovo zmago na volišču.

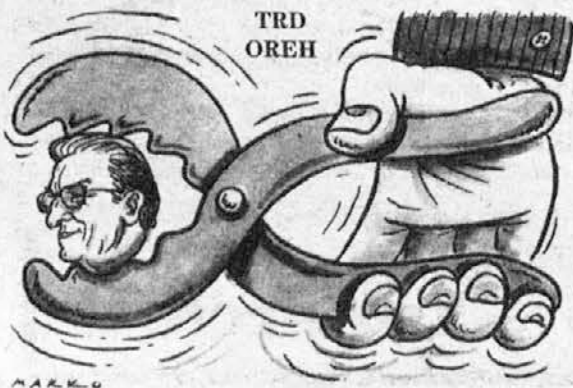
A Povezavo ne buri le predsedniška kandidatura. Vroča je tudi zadeva, kdo bo kandidiral za guvernerja v provinci Buenos Aires. Dejansko obstaja neko prepričanje, da če radikali dosežejo predsedniško kandidature, naj bi Graciela kandidirala za guvernerko v okrožju, v katerem je že zmagala na poslanskih volitvah. A to ni tako lahko. Stranka na provinci ima svoje pomisleke. Med drugimi je župan iz San Isidra Melchor Posse že pričel širokopotezno kampanjo za lastno kandidature. Za njim po istem mestu hrepeni tudi Federico Storani. Vsekakor radikali trdijo, da so pripravljeni podpreti Gracielo za guvernerko, če se čimprej odpove predsedniški kandidaturi.

O tem bo polemika tekla še dolge mesece. Vendar čas tudi hitro teče in novembra naj bi bile notranje volitve za določitev kandidatov. Mnogi smatrajo, da do njih ne bo prišlo, češ, saj se bodo prej domenili. Jasno je tudi, da tisti, ki bo poražen na notranjih volitvah, ne bo preveč privlačna oseba za drugo kandidature. Zato hočejo na vsak način preprečiti, da bi do volitev prišlo.

ŠE O VOJAŠKI FRONTI

Ta teden smo doznali par novosti tudi na vojaškem področju. Najprej je treba omeniti, da se nemoteno nadaljuje sodni postopek zaradi tihotapljenja orožja na Hrvaško. Ker je v proces vključen tudi vrhovni poveljnik vojske, general Balza, je celotna zadeva zadobila tudi politični prizvok. Pretekli teden je Balza izjavil, da „vojska ne prodaja orožja“. S tem je enostavno pozval vlado, naj sprejme svojo odgovornost. Vojska ne bo krila ministrov in sekretarjev, ki so svoj čas gledali proč, ko se je prodajalo in izvažalo osporavano orožje.

Druga zadeva na vojaški fronti pa je sodba proti bivšemu vojaškemu predsedniku Videli in ostali sodni postopki, ki še pridejo za tem. Sodnik Marquiech je namenjmen, da proti mnenju tožilcev nadaljuje s postopkom in ukaže preventivni zapor. V ponedeljek 29. je glavni tajnik predsedništva Alberto Kohan izjavil, da Videlov arrest in sodba „ne zadene vlade niti oboroženih sil“. Opazovalci so te besede razlagali kot namig sodniku, naj kar naprej vodi postopek. Še pred tem so tudi v vojaških vrstah izjavili, da Videla ni več član oboroženih sil in da jih sedanji sodni postopek ne zadeva. Po domače rečeno: eni in drugi so ga prepustili usodi. Vendar ni jasno, do katere stopnje se bo postopek nadaljeval. Najbolj verjetno je, da bo vse potihnilo, ko zadeva ne bo več politično koristna. Dotlej bo Videla spravi kozel, na katerega so naloženi lastni in tuji grehi.

SLOVESNOSTI V SLOVENIJI

Osrednja državna proslava je bila v četrtek, 25. junija, v Cankarjevem domu, slavnostni govornik na akademiji pa je bil predsednik republike Milan Kučan.

V ljubljanskem Muzeju novejšje zgodovine je bila otvoritev razstave na temo slovenske državnosti. Na skupni slavnostni seji v parlamentu sta obeležila dan tudi državni zbor in državni svet.

Maša za domovino

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode je 24. junija, na predvečer praznika dneva državnosti v ljubljanski stolnici daroval mašo za domovino. Navajamo nekaj misli iz njegove pridige:

Slovenska država je epohalno dejstvo naše zgodovine, prelom, kot ga ni bilo v preteklosti, je poudaril nadškof Rode in dodal, da bi morali storiti vse, da bi se med nami oblikoval izostren čut za pravice, ki jih imamo kot državljani, saj bomo le tako zares suvereno ljudstvo. „V gradnjo države morajo biti vključene vse sile, ki so navzoče v narodu. Žal se pri nas še vedno bolj gleda na strankarsko pripadnost, kot na resnične sposobnosti“, je dejal in se ob tem vprašal: „Kdo ne vidi, da pri nas država še ni to, kar bi morala biti, da naši politiki še vedno preveč strežejo interesom stranke, ne pa volji in interesom celotnega naroda.“ Kot soroden primer takega ravnanja je navedel oblikovanje šolske zakonodaje, „ki jo je koncipirala skupina nekdanjih marksisov ne glede na voljo in pravice staršev ter zgodovinsko, kulturno in versko istovetnost“. Vsaka vlada, ki hoče biti poštena, bi morala poskrbeti, da je javnost čim bolj objektivno informirana, in zato mora poskrbeti za pluralizacijo medijev in zanjo prisrskbeti tudi sredstva, je še dejal nadškof.

Začetek osrednje slovesnosti ob dnevu državnosti v Cankarjevem domu je zaznamovala častna salva z ljubljanskega gradu.

Osrednja prireditev mesta Ljubljana ob Dnevu državnosti in sedmi obletnici osamosvojitve Slovenije je potekala na Pogačarjevem trgu, sklenila pa se je kar z dvema ognjemetoma. Na prireditvi, ki jo je režiser Mojmir Tozon poimenoval *Med mavrične utrinke smaragdne neba*, so sodelovali priznani slovenski kulturniki in umetniki. Prerez zgodovine osamosvajanja so izvedli dramski igralci pozdrav Ljubljčanom pa je prebral desetletni skavt, saj političnih nagovorov v letošnjo prireditev niso vključili.

Vročje na Kosovu

Spopadi med srbskimi enotami in Osvobodilno vojsko Kosova (OVK) so potekali tudi na območju v bližini Prištine. Vodja kosovskih Albancev Ibrahim Rugova je posredno pozval OVK, „naj prizna njegovo avtoriteto“. Svetovalci Rugove, pristojni za pogajanja z Beogradom, so se zavzeli za rešitev razmer na Kosovu s političnimi sredstvi in poudarili nujnost „splošnega soglasja o pravici do samoodločbe“ 1,8 milijona kosovskih Albancev. Opozorili so tudi na nujnost ustanovitve parlamenta Kosova in kosovske vlade. Generalni sekretar ZN Kofi Annan je zvezo NATO posvaril pred vojaškim posredovanjem brez soglasja VS ZN. Albanski predsednik Rexhep Meidani je v pogovoru za grško tiskovno agencijo dejal, da je položaj na Kosovu „izjemno kritičen“ in da bi bila mednarodna navzočnost „neizogibna“. Iz Tirane pa so sporočili, da naj bi v prihodnjih dneh na pogovore o kosovski krizi v albansko prestolnico prispel generalni sekretar zveze NATO Javier Solana.

Buenos Aires, 29. junija 1998

Predsednik IO SKD prof. Lojze Peterle

Spoštovani gospod predsednik!

Danes v jutranjih urah smo dobili predloga Deklaracije o protipravnem delovanju komunističnega totalitarističnega režima in Izjave o narodni spravi.

Stališče predstavnikov parlamentarnih strank je bilo, da sta dokumenta dovolj usklajena za obravnavo na ustreznih organih strank.

Zato smo sklicali korespondenčno sejo po območjih po svetu in predlagamo dopolnila, zavedajoč se, da je naša dolžnost in pravica posredovati stališče Slovencev po svetu, katere v SKD podpisani predstavljamo.

V upanju, da lahko prispevamo pri tako odločilnem delu, Vas iskreno pozdravljamo.

Prof. Tine Vivod, podpredsednik SKD

Skupinska razstava naših likovnih umetnikov

Slovenska kulturna akcija je doživela 13. junija velik in neobičajen dogodek. Pripravila je razstavo devetih slovenskih likovnih umetnikov v Buenos Airesu. dejansko so bili predstavljeni skoraj vsi naši živeči umetniki, od najstarejših, ki so pričeli svoje umetniško delo še v Evropi, do najmlajših, ki se šele uspešno prebijajo v likovni svet.

V veliki dvorani škofa Rožmana so člani likovnega odseka pod vodstvom **Andrejke Dolinar Horvat** razmestil odlično osvetljene panoje in nanje razmestil okoli deset slik vsakega ustvarjalca.

Razstavo si je ogledalo veliko število ljubiteljev umetnosti, sorodnikov in rednih gostov SKA, razstava pa je bila odprta tudi v nedeljo, junija ter deloma prikazana še za praznik slovenske državnosti.

Razstavo je odprl podpredsednik SKA **arh. Marjan Eiletz**, ki je orisal pomen likovne umetnosti v človekovi zgodovini, nato pa v krakem predstavil naše umetnike. Njegov govor prinašamo skoraj v celoti:

V 43. letih svojega obstoja je Slovenska kulturna akcija priredila preko sto likovnih razstav, individualnih ali skupinskih. Današnja manifestacija naših umetnikov dokazuje dve neizpodbitni dejstvi. Najprej to, da je med pripadniki slovenske skupnosti v Argentini kulturna zavest še vedno močna. Pravim še vedno, ker smo slovenski naseljenci prinesli iz stare domovine močne korenine teh kulturnih vrednot in jih takoj vsadili v to rodovitno zemljo, kjer so se razrasle na široko in globoko ter cvetele in blestele vsako leto v novih barvah, oblikah in motivih. Drugo dejstvo je, da ta skupnost, ki se identificira kot „slovenska skupnost v Argentini“, vsak dan dokazuje svojo življenjsko silo prav preko ustvarjalne dinamike njenih umetnikov in kulturnih delavcev.

Kultura nas kvalificira, nas oblikuje, obenem pa tudi terjaja od nas obojestransko sodelovanje. Ali smo ustvarjalci ali pa smo pasivni odjemalci. Brez nas, pasivnih sodelavcev, ne bi bil zaključen tisti ciklus umetniškega ustvarjanja, ki je „raison d'être“, vsake kulturne panoge. Zato so nas tudi današnji slikarski umetniki postavili pred tak izziv, pred neke vrste izpit, če smo zmožni odzvati se klicem nevidnih vibracij, ki preko naših oči prodirajo v naše duše in vzpostavljajo medsebojne vezi, preko katerih skušamo pronicati v skrivnosti umetnikove občutke, v njegov raj in morda tudi pekel.

Poglejmo sestavo današnje skupine devetih razstavljalcev, po abecednem redu: **Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Helena Klemenc, Tone Kržišnik, Andrej Makel, Tilka Močnik, Adriana Omahna, Veronika Šparhagl in Milan Volovšek**. Ne bom se ustavljal pri vsakem posamezniku, saj jih verjetno že poznate iz kakšne od prejšnjih razstav. Kot zanimivost bi lahko povedal, da so vsi štirje moški rojeni v Sloveniji, medtem ko je vseh pet slikark rojenih v Argentini. Poudariti moram tudi, da je najstarejši umetnik Milan Volovšek ustanovni član umetniške likovne šole SKA, kjer

so skupno z Marjanom Maroltom, Baro Remec in Francetom Ahčinom ustvarili trdno podlago za razvoj in kontinuiteto te umetnosti med Slovenci v Argentini. Iz te šole so izšli tudi vsi ostali trije slikarji, dočim so se pa vse slikarke začele formirati že kasneje, ko je po Maroltovi smrti šola nehala delovati, pod različnimi mentorji, med katerimi je bil vsekakor najpomembnejši France Ahčin, pa tudi drugi argentinski priznani mojstri.

Ne bi rad ocenjeval posameznih umetnikov, naj to storijo poklicni kritiki ali posamezni poznavalci likovne umetnosti, ki jih je, hvala Bogu, kar nekaj med nami. Kot splošno oceno bi omenil, da opažamo v tukaj razstavljenih umetninah nove zagone in nova iskanja, ki nam odkrivajo presenetljive lepote estetskih doživetij in občutkov kot dokaz njihovih resnih naporov, rasti in dozorevanja v času in v njihovem življenjskem prostoru. Bistremu očesu tudi ne bo ušel neki skupni imenovalac, ki diha iz teh podob, to je tista likovna govornica, izhajajoča iz tradicije in kulturnega spomina slovenske umetnosti, a obenem oplojena od umetniškega okolja te dežele in drugih svetovnih tokov. Kljub stilističnim in tematskim razlikam med deveterimi razstavljalci bi opazil še nekaj skupnih imenovalcev, na primer to, da nikogar od njih niso zanesli razni „izmi“ modnih struj, ki dandanes preplavljajo svet z mnogokrat poraznimi oblikami in temami. Tudi ni med njimi nikogar, ki bi se spuščal, vsaj v razstavljenih delih, na področje abstraktne umetnosti, ne da bi hotel tej struji odrekati njene vrednote. Rekel bi celo, da so skoraj vsi zasidrani v klasičnih principih slikarske umetnosti, včasih nekoliko poduhovljeni realnosti, zvesti narekom harmonije barv in oblikovnega ravnotežja. Pri večini od njih je prisotna narava, ki nam jo pričarajo z mojs-trskimi potezami kot najvišjo kategorijo božjega stvarstva. Naravo ali njeno okolje nam prikazujejo takšno, kot jo vidijo vsak v svoji umetniški duši, brez posebnih simbolizmov ali odtujitev, z veliko umirjenostjo in predanostjo, s prvim življenjskim realizmom. Opažamo tudi nekaj podob iz družbene tematike, eno celo iz krutega zgodovinsko političnega območja.

Za zaključek bi še rad poudaril, da je vsaka umetnina proizvod trdega dela, študija in duševnega napora umetnikov, ki ustvarjajo svoja dela iz notranje potrebe, a tudi zato, da jih mi uživamo, si jih nabavimo in doma razobesimo in vzpostavimo z njimi vsakdanji dialog, da se na tak način odmaknemo od onesnažene in vulgarne navlake, ki preko televizije vdira v naše družine in mobilizira naše čute ter otopeva dragoceno zmožnost duhovne poglobljenosti, ki je najbolj človeka vredna kvaliteta.

Slovenska kulturna akcija z radostjo pozdravlja ta dogodek in se zahvaljuje in obenem čestita vsem sodelujočim umetnikom in sotrudnikom, ki so pripomogli k tej razstavi, pa tudi vsem vam, cenjenim obiskovalcem, ki nas tako zvesto spremljate pri vseh naših kulturnih manifestacijah.

ANDREJ VOVKO

(3) - KONEC

SLOVENSKI ADVENT

Predavanje pri SKA v Buenos Airesu, 20. maja

Zdravilo za to skušnjava črnogledosti je drugačen, višji pogled na človeško zgodovino. Dovolj znana je primerjava zgodovine z velikansko tapiserijo, ki pa jo navadni smrtniki vidimo zgolj z njene hrbtne strani, sestavljene iz običajno nerazpoznavnih kaotično prepletenih nitk in nitkic. Mi, ki smo povprečno poučeni o skrivnostih sveta, lahko le zremo v te vidne nitke in skušamo bolj ali manj posrečeno razbrati vsaj kakšno povezavo, ki so za njimi. Tisti pa, ki verjamemo, da nismo vrženi v vrtilnec naključja, ampak da je vsa naša zgodovina po slavnem francoskem teologu Teilhardu de Chardinu eno samo popotovanje od točke Alfa do točke Omega, s tem verjamemo tudi, da obstaja še prednja stran te tapiserije. Ob pogledu na to stran bomo, kot upamo v moči vere v večnost, nekoč ugotovili vse, kar nam danes ni razumljivo. V luči večnosti nam bo razodeto, kaj so pomenili dogodki v človeški zgodovini. Spoznali bomo, da je bilo mnogo tistega v tej zgodovini, kar smo v omejenosti hrbtne strani videli kot poraz, dejansko zmaga, kajti Bog je tisti, ki ob vsem upoštevanju človeške svobodne volje usmerja našo zgodovino. Muslimanska sveta knjiga koran, ki ima v sebi nedvomno drobno Božje resnice, govori o Božjih sovražnikih, ki so kovali zaroto proti Njemu in so bili poraženi, ker je bil Bog tudi deloval proti njim in je pri tej dejavnosti najboljši. Iz vidika večnosti je tako prepros-

ta ugotovitev, ki pa jo v svojem zemeljskem življenju vse prepogosto pozabljamo - končni zmagovalac zgodovine je Bog.

Če pogledamo na našo zgodovino iz tega vidika, potem nam tudi datum slovenskega plebiscita o neodvisnosti 23. december ni sad zgolj naključnega političnega barantanja, ampak od Večnega Uma določeni konec stoletnega in stoletnega pričakovanja - slovenskega adventa. Kljub vsem pomamljivostim, težavam in odskokom v stran „tranzicijskega obdobja“, pa moramo slovenski kristjani, ki smo bili v prejšnji državi državljani najmanj drugega, če ne tretjega reda, pošteno priznati, da se po koncu tega slovenskega adventa tudi kljub najnovejšim napadom na Cerkev stvari tudi za nas počasi, a vztrajno spreminjajo na bolje. Če bi, Bog na daj, obstajala še naprej prejšnja država, ki sem jo za razliko od samostojne Slovenije mogel imeti zgolj za svojo mačeho, ne mater, potem vam danes zelo verjetno ne bi govoril v vašem Domu, kot član slovenske delegacije.

Nam, ki smo državljani neodvisne države Slovenije, hkrati pa želimo biti tudi resnični kristjani, se torej spodobi, če nekoliko preoblikujem misel našega velikega pisatelja Rebule, da na naši plovbi skozi zgodovino proti bregovom večnosti namesto črmine malodušja in obupa izobesimo v zlatu izvezeno geslo II. Vatikanskega koncila: Gaudium et Spes - Veselje in upanje.

KONEC

Gospodarski vestnik

Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice

Zunanja fronta

Položaj argentinskega gospodarstva je mnogokrat predmet polemike. Celó visoko kvalificirani strokovnjaki ne soglašajo v svojih ocenah in tako navaden zemljan ne ve, ali je položaj ugoden ali naj se boji spričo oblačne bodočnosti.

Ena izmed težav (in seveda tudi spornih točk) je zunanjetrgovska bilanca. Država je široko odprla gospodarske meje, a se s tem tudi izpostavila navalu tujih izdelkov, ki konkurirajo na trgu z domačo industrijo. Položaj postaja nevaren, ker zunanjetrgovska bilanca postaja vedno bolj negativna. Ta pojav je znan še iz prvih časov ministra Cavalla. A tedaj je bilo to načrtano: po prvih letih naj bi se domača industrija tako razvila in osodobila, da bi končno izvoz presegal uvoz in bi naslednja leta Argentina postala močno izvozna država.

Vendar statistike govore nekoliko drugače. Leta 1991 je bilanca kazala precej pozitiven izid. Presežek je dosegel tedaj 3.702 milijonov dolarjev. Že naslednje leto je, po odprtju meja, uvoz presegal izvoz za 2.636 milijonov dolarjev. Odtedaj je deficit raste. 1994: 3.665 milijonov; 1995: 5.751 milijonov. Naslednje leto pa se je rezultat obrnil. Izvoz je presegal uvoz za 841 milijonov dolarjev in po vladnih načrtih in splošnih upih bi se morala pričeti zlata doba argentinskega izvoza. A že naslednje leto so zagoreli stražni ognji. Bilanca je sicer ostala pozitivna a komaj za 48 milijonov dolarjev. A v vladi temu niso posvetili dovolj pozornosti. Kot posledica tega je leto 1997 beležilo deficit v višini 4.833 milijonov dolarjev.

Za letošnje leto je Mednarodni denarni fond pritisnil na vlado. In ta se je zaobljubila, da de deficit ne bo presegal 5.000 milijonov ameriške valute. A že po prvem trimeslju je postalo razvidno, da uvoz preveč raste. Sedaj, po azijski krizi in tamošnjih devalvacijah, je pritisk zunanjih izdelkov še hujši, domača proizvodnja navezana na enakost med pezom in dolarjem, pa izgub-

lja konkurenčno moč. Vlada je sicer objavila novico, da so se pravzaprav zmotili kar za 1000 milijonov, in da deficit ni višji kot je bil zaobljubljen pri Fondu. Tudi če je to res (nekateri opazovalci dvomijo), povzročča zaskrbljenost, da se lahko uradne institucije mirno zmotijo za tako vsoto. Kdo naj jim še zaupa?

Povzamemo: v trenutku, ko država kravavo potrebuje deviz za svoje zunanje obveznosti (zunanji dolg nenehno raste), gre trgovska bilanca po klancu navzdol. Ta činitelj sam po sebi ni tako nevaren. A treba je pripisati zunanji dolg, vedno huje deficitne državne račune, zastoj gospodarske rasti, ki se je pojavil po azijski krizi in še kaj drugega. Položaj ni brezupen, a nikakor ni rožnat. Nevarno je, da se ta zastruje, ko stopamo v predvolilno dobo. Vemo, da v teh okoliščinah vlade kaj rade zatisnejo eno oko (ali pa obe) in niso preveč varčne z javnimi fondi. Vprašanje je, kdo bo zmagal: gospodarski minister pod pritiskom fonda, ali volilni štab. Odgovor na to vprašanje bo pokazal, kakšen bo nadaljni razvoj državnih računov.

SLOVENSKE NOVICE

ADRIA AIRWAYS PO SEDMIH LETIH ZNOVA V ČRNO GORO

Slovenska letalska družba Adria Airways je v soboto, 27. junija, po sedmih letih znova vzpostavila letalsko povezavo s Črno goro. Adriino letalo bo na progi Ljubljana - Tivat - Ljubljana letelo vsako soboto do konca avgusta, so sporočili iz Adrie.

Letalo - načeloma naj bi bil to CRJ z 48 sedeži, velikost letala pa bodo v Adrii prilagodili povpraševanju - bo z Brnika poletelo ob 16.30, na tivatskem letališču pa bo pristalo ob 17.50. Odhod iz Tivata bo vsako soboto ob 18.35, po uri in 20 minutah vožnje pa bo letalo pristalo na brniškem letališču.

Pisali smo pred 50 leti...

PRVA KRIZA TITOVEGA REŽIMA

Češkoslovaški komunistični dnevnik „Rude Pravo“ je dne 28. junija objavil senzacionalno novico, da je Kominform objavil uradno poročilo, v katerem pravi, da so bili Tito in jugoslovanska komunistična stranka izključeni iz Kominforma. Isti Kominform pravi, da je maršal Tito trockist in da je usmerjen protisovjetsko.

Kominform tudi dolži Tita in njegove tovariše, da so opustili pot internacionalizma in da so se trudili pridobiti naklonjenost imperialistov. V Titovi Jugoslaviji pa so se vedno in povsod kar cedili klečepazenja pred Stalinom in v vseh uradnih in

vojaških poveljstvih so sedeli Stlinovi nadzorniki in svetovalci.

Po prvih novicah v listih je soditi, da bo ali 1.) Stalin izsilil odstranitev Tita in njegovih tovarišev, ali pa bo 2.) Tito izvedel organizacijo svoje „komunistične stranke“ po svoje.

OPOZORILO

Na prošnjo Društva Slovencev je argentinsko zun. ministrstvo ustanovilo konzulat v SLONOGRADU (Salzburg) v Avstriji in je oseba za vodstvo urada že imenovana.

Svobodna Slovenija, št. 15; 1. julija 1948

Slovenija, moja dežela

Starokrščanske bazilike

V Sloveniji so predvsem v zadnjih letih odkrili več ruševin starokrščanskih cerkva še pred prihodom Slovanov. Vse to dokazuje, da so bili rimski in ilirsko-keltski naseljenci v naših krajih že zelo pokristjanjeni; pač pa so se morali zbirati v tistih težkih časih prelivanja ljudstev na višjih in bolj varnih krajih. Med njimi so ostanki bazilike v Emoni-Ljubljani in Celei-Celju, na Rifniku pri Celju, na višinskem gradišču pri Bašlju pod Storžičem, na Koroškem in še kje.

Na Ajdovskem gradu pri Vranju blizu Sevnice so v letih 1970 do 78 arheologi prišli na sled enemu največjih starokrščanskih središč v Alpah in Podonavju in ga uredili

za ogled. Odkopali so veliko bazilično cerkev (14m x 7m), poleg nje še drugo bolj ohranjeno cerkev s polkrožno apsidno, vgrajeno svečeniško klopjo in škofovim sedežem, pred katerim je stal oltar. Zraven nje sta stali krstilnica s krstilnim bazenom v sredini in posebna kapela z relikvijami mučencev v manjšem marmornem sakofagu.

Ob cerkvah je stalo stanovanjsko poslopje za klerike, vse pa je bilo obdano z obzidjem. Izkopano je bilo tudi grobišče. Ves kompleks je dvakrat pogorel, odločilno verjetno ob vdoru Slovanov okoli leta 580. po tem dogodku ga niso več obnavljali.

Med mašo pri jami pod Krenom v Kočevskem Rogu (iz Dela)

-e -č

(1)

PRED PETDESETIMI LETI

23. maja 1948 leta so vlačilci približali buenosaireskemu pristanišču veliko preko-oceansko ladjo, imenovano B. M. Stewart, katero je uporabljala IRO (mednarodna begunska organizacija) za prevoz povojnih beguncev. Na ta dan je pripeljala poleg drugih narodnosti tudi okoli 600 slovenskih beguncev. Med opazovanjem vlačilcev zaslišim po zvočniku tudi moje ime s pozivom, naj se imenovani javimo na določnem mestu ladje. Takoj ko smo izstopili iz ladje, so se nam približali uradniki te nove dežele in nas povedli v zadnje nadstropje emigrantskega hotela v pristanišču Retiro. Pokazali so nam prostore, kjer smo se razporedili, in odšli. Bilo nas je okoli 15 mladoletnikov. Takoj smo si potrebno uredili in se hitro napotili priti izhodu, da si ogleđamo „novo mesto“. Toda veliko je bilo presenečenje, ko nas na vratih ustavi uniformiran mornar in nam sporoči, da smo „zaprti“. Po daljšem poizvedovanju smo dognali, da je taka usoda vseh mladoletnih, ki pridejo v to deželo brez staršev; nekateri smo imeli starejše brate, toda ti niso nič veljali v tej situaciji. Po nekaj dneh je prišel tedanji tajnik ravnokar ustanovljenega Društva Slovencev, ki je pred sodnikom podpisal, da on odgovarja za nas, in bili smo takoj na „svobodi“.

Prvi naši koraki so bili usmerjeni v ogled mesta; zavili smo v prvi bar in z nekaj prihranjenimi „fičniki“ zaprosili za kruh in belo kavo. Toda doživeli smo ponovno presenečenje, natakaj je odgovoril, da ne pozna bele kave, da je nimajo. Čudno se nam je zdelo, kako je to mogoče, da v tej deželi ne poznajo bele kave, ko smo pa doma mamo prosili žgance z belo kavo. Po daljšem prerekanju smo le počasi dognali, da tukaj se imenuje bela kava - kava z mlekom. Po zajtrku smo se zadovoljno vrnili z zavestjo, da smo se zopet nekaj novega naučili.

Med bivanjem v emigrantskem hotelu smo imeli mnogo obiskov sonarodnjakov; nekateri so nas razumeli, drugi spet so na nas metali čudne opazke, toda vsi so govorili, da so tukaj že po dvajset ali več let in to se nam je zdelo izredno dolga doba, marsikdo je pomislil: jaz gotovo ne bom toliko časa... Bilo je pred petdesetimi leti.

Slovinci, znani kot pridni in podjetni, smo kmalu začeli iskati zaposlitve; največ se nas je zaposlilo v javnih delih v gradnjah stanovanjskih predelov v okolici Buenos Airesa. Tam je vsakega čakalo ročno delo, le malokaterim se je posrečilo pisarniško. Študentje smo se večinoma držali skupaj, bili smo po večini zidarski „peoni“ - pomoč-

niki, zamenjali smo svinčnike za krampe in lopate. Delo ni bilo naporno, ob nedeljah pa smo po navadi zahajali na „Martince“, kjer je bila slovenka centrala novonaseljenec z dobro slovensko kuhinjo, maše pa so bile v bližnjem salezijanskem zavodu.

Kmalu smo uvideli, da tukaj ne bo hitrega napredka, in začeli smo trije študentje iskati drugih možnosti. V okraju Martinez smo „staknili“ družino slovenskega novonaseljenca, ki nam je ponudila enosobno stanovanje. Vhodna vrata so služila istočasno za okno. Treba jo je bilo opremiti, s skromnimi prihranki; kupili smo najprej postelje, najcenejše, tako imenovane „camas turcas“, katerih mreže so se udirale pri malo težjih čisto do tal. Tudi na skromno mizo smo morali pomisliti, na kateri smo imeli „moderen“ kühnalnik na petrolej, katerega je bilo treba pogosto „pumpati“. Na njem se je največkrat kühnal krompir v vseh oblikah: krompir v oblicah, navaden krompir, kisel krompir in še in še krompir; tudi polente ni manjkalo, zelo pogosto so

se kuhala tudi jajca. Glede stanovanja je bilo poskrbljeno in tudi za hrano, čeprav preprosto, a bili smo zadovoljni, ker smo prišli iz mnogo slabših razmer, poleg tega pa je bilo zadovoljstvo predvsem v tem, ker smo bili odvisni od samega sebe, za nas niso skrbeli drugi. Začeli smo iskati službo, kar koli, samo da bo delo. Kilometer od stanovanja je tekla glavna avenija, po kateri je vozilo prevozno sredstvo proti kraju, kjer je bilo veliko industrijskih podjetij. Usedli smo se in skozi okno gledali, kje bomo videli dimnike, in res po dvasetminutni vožnji zagledamo precejšnje število teh razpoznavnih znakov. Izstopili smo in šli od vrat do vrat. Moja dva kolega sta kmalu dobila zaposlitve, le mene so povsod odslovili, kajti manjkalo mi je eno leto do polnoletnosti in vsi industrialci so se zelo branili mladoletnih, kajti po tedanjih zakonih so imeli „veliko sitnosti“ z mladoletniki. Vrnemo se domov, ona dva zelo zadovoljna, ker sta dobila delo, le jaz pa ne.

Nadaljevanje prihodnj...

El último tonelero

Durante muchos años, las bodegas se enorgullecieron de tener enormes toneles de roble de Eslovenia, que podían almacenar más de 60.000 litros de vino. Allí, mediante el contacto con la madera, el vino adquiría cuerpo y presencia.

A partir de los años 60 se comenzó a adoptar nuevos sistemas: vasijas que albergan 200 litros, y que se importan directamente de Francia. Algunas bodegas todavía conservan sus toneles inmensos, pero la mayoría se ha quedado con uno o dos como recuerdo, y ha reemplazado el espacio que ocupaban con pequeños barriles.

En Mendoza, **Martín Bajda**, dueño de la maderera Bajda, se enorgullece de haber armado la cuba más grande del mundo, que alberga 320.000 litros. Su padre llegó en barco de Eslovenia en 1948, después de la Segunda Guerra Mundial. El inmigrante desembarcó con una mano atrás, otra adelante, mujer, siete hijos, y una profesión: la de tonelero. Enfiló directamente para Men-

doza, y se dedicó a armar los toneles, cuyos tabloncillos venían en barco desde el exterior. „Nosotros ahora reformamos toneles para armar vasijas buenas, ya que hay bodegas que no pueden pagar los 650 dólares que cuesta la vasija chica”, comenta Bajda, desde su lugar de trabajo, repleto de madera de antiguos toneles de Giol, Bombal y Arizu, entre otras bodegas.

El secreto para poder reciclarlos es que no hayan estado vacíos por un período mayor a los nueve meses. De lo contrario, la madera se seca y ya no sirve para albergar vino, aunque sí se puede usar para otros fines.

La profesión de tonelero está casi en extinción. Hay que golpear la madera con un martillo, y no hay mucha gente que lo quiera hacer. Mientras, Bajda, el último tonelero, debe completar sus ingresos con otros trabajos en madera.

La Revista La Nación
7 de junio de 1998

Slovinci v Argentini

Iz življenja ZSMŽ

Vsako leto se z veliko žalostjo v srcu zberemo v juniju v spomin na naše žrtve vojne in revolucije, katero so dolgo pripravljali slovenski člani KP pod vodstvom sovjetske in jo izvedli v letih italijansko-nacistične zasedbe Slovenije. Ta doba je zaznamovana z nič koliko pridevniki: grozna, težka, strašna, svinčena, siva, a resnica je samo ena! Zgodila se je krivica s tragedijo slovenskega naroda brez primere v naši tisočletni zgodovini, ki je ne smemo pozabiti ne mi ne naši zanamci!

Gospo Pavči Maček Eiletzovo smo zaprosili za žalno uro kot pričevalko le-te, saj je bila mladoletna vrnjena s svojo nekaj let

starejšo sestro iz Vetrinja preko več postaj v teharsko taborišče, ograjeno z bodečimi žicami. Skupaj z materami, ženami, dekletki, otroki in celo dojenčki ter z razoroženimi vojaki domobranske slovensko vojske je doživljala nedopovedljive grozote. Nimamo strjenega izraza za vse hudo v tistem lepem maju 1945 leta. Mesec demonskih sil in zla je bil dolg, da se ji je zapisal v zavest do bolesti - do danes, ko čuti, da mora pričevati. Povezan šopek s trakom zastave, brezjanska goreča sveča in rožni venec iz Vetrinja so nemo spremljali z nami Kajnovo in Herodovo krvavo igro na slovenskih tleh. Z molitvijo in pesmijo Oče, mati... smo napolnile sveto tišino in tesnobo s hvaležnim spominom nanje kot skromen poklon ob veličini nedolžnega trpljenja.

Iz letošnje žalne ure smo odnesle fotokopije obeležja iz Vodice, kjer je med padlimi žrtvami medvojnega in povojnega komunističnega nasilja bel lik matere-žene: delo rojaka Jožeta Žerovnika. Gospe pričevalki in umetniku se Zveza lepo zahvaljuje za vse posredovano, čeprav žalostno, a je obenem tudi veličastno!

Zveza

Zgodilo se je...

FRLEC NA KOROŠKEM

Zunanji minister Boris Frlec se je na povabilo Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij v Celovcu na slovenskem konzulatu sešel s predstavniki koroških Slovencev in se udeležil slovesnosti ob dnevu državnosti. Minister Frlec, ki ga spremlja državna sekretarka Mihaela Logar, se je sestel tudi z novo izvoljenim zveznim poslancem Karlom Smollejem, čigar izvolitev so vsi navzoči pozdravili z zadovoljstvom.

SKUPINA PRIJATELJSTVA Z ARGENTINO V DZ

V državnem zboru so v zadnjem tednu poleg obstoječih 19 skupin prijateljstva s posameznimi državami ustanovili še nadaljnjih pet, in sicer z **Argentino**, Avstralijo, Finsko, Grčijo in Japonsko. Skupini prijateljstva z Argentino predseduje Davorin Terčon, skupini prijateljstva z Avstralijo Ciril Pucko, skupini prijateljstva s Finsko Darja Lavtižar-Bebler, skupini prijateljstva z Grčijo Jože Jerovšek, skupini prijateljstva z Japonsko pa Bogomir Špiletič.

TABORNIKI IN SKAVTI V ČILE

Na svetovno skavtsko srečanje oziroma t.i. jamboree v Čilu bodo prišli tudi Slovenci. Pred potovanjem nad 300 slovenskih tabornikov in katoliških skavtov na to mednarodno srečanje v Latinski Ameriki, ki bo potekalo pod geslom „Gradimo mir skupaj“, se žele slovenski taborniki in skavti naučiti osnov španščine ter predvsem pripraviti na predstavitev Slovenije v tujini, zato so se sešli na tridnevno srečanje, ki bo ob Muri potekalo od 24. do 26. junija.

KRŠČANSKI SOCIALISTI

Predstavniki Krščansko socialne unije (predsednik Maks Miklavčič) so se opredelili do aktualnih političnih vprašanj, pri čemer so se zavzeli za razrešitev generalnega državnega tožilca Antona Drobničarja zaradi žaljivih izjav na račun partizanskega gibanja, zavzeli so se za sprožitev sodnega postopka zoper glasbeno skupino Strelnikoff zaradi sramotitve brezjanske Matere božje ter izrazili nasprotovanje vračanju tistega dela gozdov Rimo-katoliški cerkvi, ko gre za podržavljeno lastnino fevdalnega izvora. Zavzeli so se za „lokalne volitve brez strank“ oz. za to, da bi na jesenskih volitvah kandidati nastopali brez navedb strankarske pripadnosti. Napovedali so vložitev zakonodajne pobude, na podlagi katere bi v zakonu o popravilu krivic ali zakonu o žrtvah vojnega nasilja predvideli ustrezna priznanja in pravico do odškodnin tudi za svoje okoli 4000 med vojno postreljenih talcev.

Nove osebne izkaznice

Slovenski državljani s stalnim prebivališčem na ozemlju Slovenije lahko od 20. junija dalje zaprosijo za izdajo nove osebne izkaznice.

Še vedno veljavne osebne izkaznice, izdane na obrazcu SFRJ, je potrebno zamenjati v treh mesecih, izdane na obrazcu Republike Slovenije pa je treba zamenjati do 20. decembra 2000.

Nova osebna izkaznica je izdelana iz polikarbonatne folije, velikosti kreditnih kartic, podatki na samem dokumentu pa so

zaradi upoštevanja mednarodnega standarda izpisani v slovenskem in angleškem jeziku, na območjih, kjer avtohtono živijo tudi pripadniki italijanske oziroma madžarske narodnosti, pa tudi v jezikih obeh narodnosti. Na prednji strani osebne izkaznice je vtisnjena geodetska upodobitev osrednjega dela Slovenije (Vače), motiv vaške situle in slovenski grb, na hrbtni strani pa sta poleg konture Republike Slovenije še podoba konjenika (iz vaške situle) ter zapis „OI“ v Braillovi pisavi.

Slovenija in šport

VRNJAČKA BANJA, Jugoslavija - Robert Pintarič je zmagovalac 38. kolesarske dirke po Srbiji. Zadnje, 130 kilometrov dolgo etapo v Vrnjački Banji je sicer dobil Italijan Rafael Bossi, v isti skupini pa je bil tudi rutinirani Pintarič, član Krke Telekom. Tudi med ekipami je bila najboljša novomeška Krka Telekom.

TORINO - Slovenski teniški igralec Borut Urh (Protenex Merkur) iz Mošenj na Gorenjskem je v finalu turnirja v Torinu z nagradnim skladom 100.000 dolarjev premagal Francoza Nicholasa Kischewicha s 6:3 in 6:2.

MARIBOR - Slovenski dirkači so osvojili kar šest prvih mest, dve med skuterji in štiri med motocikli na dirki za VN Slovenije na mariborskem letališču. Marjan Malec (AMD Domžale) je v kategoriji superbike dosegel tudi nov rekord proge 135,760 km/h in stari rekord Karima Babiča popravil za skoraj sedem km/h. Miha Zupan je zmagal v kategoriji 250 GP, Beno Štern v 125 GP, Nenad Dončić in Uroš Habot pa sta slavila med skuterji.

MISANO - Najboljši slovenski motociklist Igor Jerman je na 6. preizkušnji za svetovni pokal v razredu superbike v drugi vožnji zasedel 10. mesto, kar je njegov največji uspeh v karieri. V prvi vožnji je bil 15. z novimi točkami pa se je v skupnem seštevku prebil na 16. mesto, doslej je zbral

22 točk.

LIPICA - Na tridnevno tekmovanje za svetovni pokal v dresurnem jahanju v Lipici se je zbralo več kot 30 jahačev s 40 konji iz desetih držav. Na raznih tekmovanjih so najboljši slovenski jahači zasedali 12., 15., 16. in 17. mesto.

VELENJE - Najboljša slovenska športnica v lanskem letu Brigita Bukovec je na mednarodnem atletskem mitingu v Velenju v teku na 100 m ovire prvič v letošnji sezoni tekla pod 13 sekundami, in sicer 12,98 ter prepričljivo zmagala. V suvanju krogle je bil najboljši Miro Medič, ki je v četrti seriji z 18,34 m izboljšal lastni državni rekord. Prvi je bil tudi Gregor Cankar, ki se je s skokom 7,97 za las zgrešil osem-metrsko znamko. Sonja Roman je na 1.500 m s časom 4:14,32 izboljšala lastni mladinski državni rekord ter le za 1,32 sekunde zgrešila normo za nastop na evropskem mladinskem prvenstvu.

DORTMUND - Slovenska reprezentanca je uspešno nastopila na prvi letošnji tekmi za evropski mladinski pokal v športnem plezanju v Dortmundu, saj je osvojila pet odličij, zmagali pa sta Katarina Štremfelj in Grosova. V konkurenci 115 tekmovalcev iz 11 držav je našo oslabiljeno reprezentanco, trojica je manjkala zaradi boleznih, premagala le Francija, tretja pa je bila Rusija.

Osebne novice

Družinska sreča. V družini Janka Koželnika in ge. Monike roj. Vitrih se je 25. junija rodil sin **Marko Andrej Koželnik**. Srečnim staršem naše čestitke!

Krst. Dne 31. maja je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Mihael Andrej Petelin**, sin Andreja Cirila in računovodkinje Veronike Neže roj. Žagar. Botrovala sta Pavla Marija Korošec roj. Petelin ter Anton Belec. Krstni obred je opravil župnik iz San Martina Franc Šenk.

Čestitamo!

Smrti: Umrli so v Slovenski vasi **Lovro Berčič** (82), v La Plati **dr. Stanko Kociper** (81) in **Marija Rogelja roj. Pertot** (81), v Čilu župnik **Janez Mohar** (85), v Bariločah **Peter Aršnek** (prometna nesreča, 68), v Ramos Mejiji **Francka Albreht roj. Jerin** (81), v Coronel Suarez **Katarina Kmetič** (90) in v San Martinu **Rudolf Smersu**, zadnji predsednik Slovenskega narodnega odbora.

Naj počivajo v miru!

Nova diplomantka. Na univerzi UADE je končala študije **Saška Dobovšek** in postala „licenciada en comercio exterior“. **Želimo ji veliko sreče!**

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov
in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za
mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María
Campos 1544 - 3. nadstr. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15.
do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika
Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16
do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital -
Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B,
Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklić). Odvetnik.
Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadstr.
"F", San Justo. Tel. 482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več
kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin
izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-
4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje:
Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 -
(1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704)
Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka
do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos
Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do
petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska
Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob
sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do
12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS -
Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias -
Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah
od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom
(pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje
ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do
11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski
dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob
četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11.
ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno
objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 30. junija 1998

1 dolar	169,70 SIT tolarjev
1 marka	93,74 SIT tolarjev
100 lir	9,52 SIT tolarjev

Odšel je po plačilo k Bogu gospod

Rudolf Smersu

Priporočamo ga v molitev in se zahvaljujemo vsem, ki so ga prišli kropiti, ki so podarili vence in šopke in ki so ga pospremili na zadnji poti. Zahvala č. g. Jožetu Škerbcu za molitve ob krsti in č. g. Francetu Šenku za pogrebno sv. mašo, obred na pokopališču in za pogoste obiske na domu med njegovo boleznijo. Hvaležni smo tudi upravitelju, sestram in osebju zavoda sv. Vincencija za vso skrb in pozornost. Posebna zahvala gg. Lojzetu Zupančiču in pokojnemu Lovru Berčiču, ki sta ga zvesto obiskovala med bivanjem v zavodu. Zahvala tudi za besede, ki so jih v imenu raznih ustanov izrekli ob krsti dr. Marko Kremžar, lic. Vladko Voršič, g. Marjan Loboda in inž. Jernej Dobovšek ter pevcem, ki so mu zapeli v slovo.

Zalujoči:

žena Josipina roj. Klančar;
sestra Mila;
sinovi Miha in Nataša Zajc, Jurij, Marjeta in Marjan Boltežar,
Alenka in Matjaž Gabron;
vnuki: Alenka in José Manuel, Lučka in Omar, Eva in Damián,
Vanessa, Damijan in Silvina, Tomaž, Marjan, Andreja, Simona in
Boris, Gregor;
pravnuki: Matias, Nicolás, María Eugenia, Camila, Juan Manuel,
Victoria, Sofia, Nina;
in ostalo sorodstvo.

27. junija 1998, Buenos Aires, Ljubljana, Ceuta (Španija)

Nedelja, 5. julija - Slovenska hiša msgr. Antona Oreharja

Alojzijeva proslava

- * V cerkvi ob 16.00 sv. maša za pokojne učitelje in katehete
- * Po maši pred spomenikom poklon žrtvam komunistične revolucije z molitvijo, besedo in pesmijo.
- * V dvorani škofa Rožmana igra

Zvezdica zaspanka

v izvedbi Rožmanove šole, režija Maks Borštnik
Za vstopnino prostovoljni prispevki
Šolarji, starši in vsi rojaki lepo vabljeni

Šolski odsek Zedinjene Slovenije

Mladinski pevsko-glasbeni večer

bo v soboto, 25. julija, ob 20. uri
v dvorani škofa Rožmana v Slovenski hiši

Vsi, ki želite nastopiti, se javite čimprej pri odboru SDO in SFZ.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

PLES v Slomškovem domu

MAX

v soboto, 11. JULIJA ob 22.30 uri
Sodeluje DJZone

Obvestila

SOBOTA, 4. julija:

Redni pouk Slovenskega srednje-
šolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. julija:

V Hladnikovem domu ob 12.30 kolone.
Po kosilu prodaja klobas za dom.

Alojzijeva proslava slovenskih šolskih
otrok v Slovenski hiši ob 16. uri. Po
maši igra „Zvezdica zaspanka“ v izvedbi
Rožmanove šole.

SOBOTA, 11. julija:

Ples v Slomškovem domu: MAX ob
22.30 uri.

NEDELJA, 12. julija:

Biserna maša župnika Albina
Avguščina ob 11. uri v Carapachayu, nato
pa skupno kosilo.

BOG! Naše upanje in ljubezen!

*Bilo lepo je! Prelepo,
skalilo srečo je slovo,
slovo za nas najhujše zlo,
spoznali smo, da te ne bo.*

V globoki žalosti sporočamo prežalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, da nas je zapustila v 78. letu starosti po prestani težki operaciji in vdanem
trpljenju ter s tolažili svete vere naša ljuba žena. mati, stara mati, prababica, sestra,
tašča in svakinja gospa

ANA ŠKULJ roj. MOHAR

Iskrena hvala vsem, ki ste se poslovili od nje. Ob tej priliki posebna zahvala
zdravnici Mariti, ki je ves čas njene težke bolezni stala ob strani, vsem zdravnikom z
dr. Mateom in dr. Villanuevom, zdravniški pomočnici Haydee, ki nam je bila ves čas
njene bolezni v pomoč, gospe Mileni Godnjavec, ki nam je bila ves čas njene bolezni
v pomoč in tolažbo.

Prav posebna naša zahvala župniku slovenske fare iz San Martina g. Franciju
Šenku za tolažbo ves čas njene bolezni, številne obiske s tolažili svete vere, daritev
svetih maš, za vodstvo pogreba, sveto mašo na pokopališču in poslovilne besede.

Zahvala delegatu msgr. Jožetu Škerbcu za obiske v bolnici in doma ter za molitve
ob krsti.

Zahvala župniku slovenske fare na Pristavi dr. Alojziju Kukovici za molitve ob
krsti, domačemu župniku g. Mariju za obiske in številne svete maše za našo mamo.

Zahvala molilcem sv. rožnega venca ob krsti: g. Nacetu Groharju in gospo
Mileni Godnjavec ter Ani Jermanovi in drugim.

Prisrčna zahvala vsem, ki ste jo v bolezni obiskovali, se udeležili svetih maš, jo v
tako velikem številu kropili in molili ob krsti ter jo spremljali na božjo njivo.

Pokojno mamo priporočamo v molitev.

Zalujoči:

mož Rajko Jože;

sin Jože z ženo Karmen roj. Spesny ter sinova Matija in Jože in hči Ivana;
hči Irena, mož Gabrijel Petkovšek, sin Gabrijel z ženo Moniko roj. Pergar,

hči Veronika z možem Tonetom Jermanom in otrokoma Naticom in
Pavlekom, hči Beti z možem Milošem Mavričem, sinkom Matijem in

hčerkico Nadjo;

hči Marija in mož Marjan Petkovšek, sin Tomi, hči Sandra z možem
Jožetom Beltramom, hčerkici Sonja in Marjanka;

hči Magdalena in mož Lado Petkovšek ter sinova Martin in Pavle ter
hčerkica Gabrijela;

hči Monika;

sin Marko z ženo Marto roj. Jenko in sinovi Niko, Luka, Marjanček;
v domovini brata Ivan in Marjan z dužinama ter sestri Fanika in Lojzka,
vdovi z dužinama, svakinji Fani z družino in Marija Ana Kralj.

Buenos Aires, Slovenija: Ljubljana, Leskovec, Krško, Slovenske Konjice.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impst1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA
dol.; ostale države v obeh Amerikah 100
USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija,
Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje
z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA
dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar